UDK 811.163.6’282(497.4–18)
Mihaela Koletnik
Filozofska fakulteta v Mariboru

O PREKMURSKIH MIKROTOPONIMIH

Prispevek prinaša izbor mikrotoponimov, zbranih v šestnajstih naseljih v Prekmurju; v njih se odražajo vse glasoslovne in oblikoslovne značilnosti prekmurščine. Glede na motivacijsko podstavo so imena zvečina izvorno slovenska, v podstavi nekaterih poimenovanj pa so tudi v časovno različnih jezikovnozgodovinskih obdobjih prevzete besede iz stičnih jezikov.

The article presents a selection of micro-toponyms, collected in 16 locations in Prekmurje. They reflect all phonological and morphological features of the Prekmurje dialect. With respect to the derivational base, the place names are primarily of Slovene origin, but some bases contain words borrowed from contiguous languages in various periods of linguistic history.

Ključne besede: dialektologija, panonska narečna skupina, prekmursko narečje, toponomastika, mikrotoponimi

Key words: dialectology, Pannonian dialectal group, Prekmurje dialect, toponomastics, micro-toponymy

Uvod

Razprava prinaša izbor narečnih mikrotoponimov, zbranih v šestnajstih naseljih na Goričkem, Ravenskem in Dolinskem v Prekmurju.

Goričko, mejna pokrajina v severovzhodni Sloveniji med Muro in Rabo, katere severni del je po 1. sv. vojni ostal v okviru madžarske države, je zgrajeno pretežno iz mladoterciarnih kamnin. Na območju naselij, ki ležijo ob avstrijski meji, prihajajo na površje paleozojski glineni skrilavci, zato so reliefne oblike na severozahodu bolj strme. Površje Goričkega odmakata Ledava, ki si je v svojem gornjem toku vrezala široko dolino, in Krka. Domneva se, da je bila zgornja dolina Ledave zgodaj poseljena, eden najimenitnejših krajev pa je bil Grad, nekoč središče močnega fevdalnega gospostva in od 13. stoletja tudi cerkveno središče Goričkega. Drugo področje Goričkega, za katerega se zdi, da je bilo zgodaj poseljeno, je nizko gričevje nad Bogojino in Dobrovnikom, tretje pa Hodoš v vzhodnem delu. V večjem delu Goričkega prevladuje razloženi tip poselitve. Skoraj dve petini površine prekrivajo prostrani gozdovi, dobro tretjino zlasti zahodnega dela pa izkrčene kulturne jase njiv in travnikov. Kmečka posest je majhna in zelo razdrobljena. Ker je Goričko brez večjega središčnega naselja, se upravno in družbenoekonomsko naslanja na Mursko Soboto, središče Ravenskega in celotnega Pomurja.

Ravensko, ki ga na jugu omejuje Mura, na severu Goričko, na vzhodu nekdanja županijska meja[1] in na zahodu potok Kučnica, je sestavljeno iz holocenskih prodnatih

[1] Ravensko je skupaj z Goričkim, razen skrajnega jugovzhodnega dela okrog vasi Bukovnica, do konca 1. sv. vojne pripadalo Železni županiji (Vas megye), Dolinsko pa skupaj z Lendavskimi goricami županiji Zala (Zala megye). Meja med njima je potekala po črti med naselji Dokležovje, Rakičan in Tešanovci, ki so

in ilovnato-peščenih naplavin, med katerimi se na severu dviga pleistocenska terasa iz gline in kremenovega peska. Osrednji del Ravenskega je intenzivno obdelan, polja obsegajo več kot polovico vse površine, nekoliko manj je travnikov in listnatih gozdov. Med suha zemljišča se ob značilnih ravninskih potokih (Dobel, Mokoš) vpletajo mokrotnejše proge, ki so bile pomembne pri oblikovanju ravninskih naselij. Vaško zemljišče je večinoma razdeljeno na pravilne delce in dokaj razdrobljeno. Onkraj črte Dokležovje–Lipovci–Bogojina (Sever 1996: 97) prehaja Ravensko v Dolinsko, katerega osrednji del zavzema prodno polje, ki ga poplave Mure in Ledave ne dosegajo, zato je gosto naseljeno in intenzivno obdelano, medtem ko sta južni in severni del bolj vlažna in redkeje poseljena. Središče Dolinskega je Lendava.

Mikrotoponimi ali ledinska imena,[2] tj. imena njiv, travnikov, gozdov (SSKJ 1995: 295, 551), po Čopu (2002: 98, 99) pa k njim prištevamo tudi imena pašnikov, dolin, sotesk, tesni, kraških jam, imena poti in njihovih delov, sodijo med nenaselbinska zemljepisna imena. Ledinska imena, verjetno nastala iz potrebe po natančnem razlikovanju in določanju vaškega ozemlja, so se ohranila v glavnem prek ustnega izročila. Nekatera so bila tudi zapisana, saj so jih od srede 18. do prve polovice 19. stoletja, ko so na podlagi natančne izmere zemljišč nastale katastrske mape (terezijanski kataster /1748–1756/, jožefinski kataster /1785–1789/, franciscejski kataster /1818–1828/), vanje vnašali državni uradniki. Ozemlje Prekmurja v času vladanja Franca I ni bilo zajeto v katastrsko izmero. Tako je najstarejša katastrska mapa za Prekmurje mnogo mlajša od franciscejske (po l. 1860) ter pomanjkljiva, brez pripadajočih parcelnih protokolov (Ilešič 1950: 12–13).

Mikrotoponime sem zbirala na terenu, pri čemer so bili moj (ustni) vir domačini. Od pisnih virov sem pregledala (1) katastrske mape in načrte ter topografski načrt za katastrske občine Bakovci, Dolnji Slaveči, Fikšinci, Filovci, Gornji Slaveči, Kramarovci, Krog, Nuskova, Ocinje, Pertoča, Rogašovci, Ropoča, Serdica, Sotina, Sveti Jurij in Večeslavci; ker so kartografski viri prostorsko omejeni, vsebujejo samo najpomembnejša ledinska imena, ki poimenujejo večje zemeljske površine; (2) jožefinske vojaške zemljevide, tj. najstarejše podrobne zemljevide slovenskih dežel s prevladujočimi slovenskimi zapisi toponimov, ki so nastajali v letih 1763–1887. Ozemlje Prekmurja, ki je v času izmere spadalo pod Ogrsko, so kartirali in opisali leta 1874. Barvnim zemljevidom, izdelanim v merilu 1: 28.800 in razdeljenim na t. i. sekcije,[3] so bili dodani podrobni topografski opisi. Na zemljevidih so zapisana krajevna imena vseh šestnajstih vasi, ledinskih imen pa ne najdemo, čeprav je s kart nazorno razvidna podoba pokrajine in čeprav so pomembno dopolnilo h kartam opisi pokrajine in njenih značilnosti, ki jih kartografsko ni bilo mogoče dovolj natančno prikazati.

spadala k Železni županiji, Beltinci in Bogojina pa že k županiji Zala. Ta črta še danes loči vzhodni katoliški in gosteje poseljeni del od zahodnega, versko pomešanega s katoličani in evangeličani ter nekdaj redkeje poseljenega (Perko, Orožen Adamič 1998: 564).

[2] V literaturi se zanje rabita tudi izraza terenska (Čop 2002: 98) in zemljiška (Unuk 2004: 194).

[3] Obravnavana naselja so uvrščena v sekcije I–6, I–8 in II–12.

Nabor mikrotoponimov

Zbirka mikrotoponimov je slovarsko urejena; pri veččlenskih imenih je za geslo upoštevan jedrni del imena. Geslo je sestavljeno iz fonetično poknjižene iztočnice, ki ji za ločevalnim znakom □ sledijo z znanstveno dialektološko transkripcijo zapisano in onaglašeno narečno ime v osnovni (prvi in drugi) slovarski obliki ter mestniku in slovnični podatki o besedi. Temu zapisu sledi kategorija imena (hdn, mtn, oron, tpn) z opisom kraja ter etimološki podatki iz priročnikov (ESSJ; Pleteršnik 2006; Skok 1971–73; Snoj 2003; Striedter-Temps 1963; SVI).

Vrtičova bajna □ *'Vr̥tičova 'ba:jna, 'Vr̥tičove 'ba:jne, v 'Vr̥tičovi̯ 'ba:jni̯* ž, mtn gozda v Dolnjih Slavečih, kjer so nekoč ročno kopali kamen; ime ustreza izposojenki iz madž. *banya* 'rudnik'; svojilni pridevnik v imenu je izpeljan iz priimka posestnika.

Berek □ *'Berek -a, v 'Berek̯i̯* m, mtn gozda v Krogu; ime ohranja apelativ *bêrek* 'močvirje' iz madž. *bereg* 'isto'.

Berlin □ *Ber'li:n -a, v Ber'li:ni̯* m, mtn njiv v južnem delu Kramarovcev ob meji s Fikšinci; Bezlaj (1976: 46; 2003: 325, 423) izvaja mtn iz osnove **bher-,* iz česar se je razvila sln. *brlà* 'jez iz kolov v strugi potoka; brv na koleh'.

Borovje □ *Borov'gẹ:, Borov'ga:, v Borov'gẹ:i̯* s, mtn gozda v Rogašovcih; ime je tvorjeno iz dnd *bòr* 'Pinus silvestris', svojilne pripone *-ov* in zbirne *-je*.

Breg □ *B're:i̯k, Bri'ga:, na B're:i̯gi̯* m, mtn njiv v Ropoči in na Pertoči ter mtn travnika na Pertoči in v Večeslavcih; ime ustreza knjiž. apelativu *brég* 'nagnjen svet, strmina'.

Bukovje □ *'Bükovge, 'Bükovd'a, v 'Bükovgi̯* s, mtn gozda v Filovcih; ime je tvorjeno iz dnd *búkev* 'Fagus sylvatica', svojilne pripone *-ov* in zbirne *-je*.

Celina □ *Ci'lina -e, na Ci'lini̯* ž, mtn njive v Rogašovcih in Serdici; ime ustreza apelativu *celína* 'nezorana zemlja'.

Pri cerkvi □ *Pr̥ 'cirkvi̯*, mtn njive v Ocinju nad cesto Ocinje–Serdica, kjer naj bi nekoč stala cerkev; v predložnem imenu se ohranja apelativ *cérkev*.

Cirje □ *'Cirge, 'Cirdža, f 'Cirgi̯* s, mtn njiv in mtn gozda v Sotini; v imenu se ohranja zbirno ime na *-je* iz dnd *cèr* ' Quercus cerris', kar je rom. izposojenka z izvorom v lat. *cerrus* 'vrsta hrasta'; ker so iz te osnove tvorjena krajevna in ledinska imena, mora biti ta izposojenka že zelo stara (ESSJ I: 62, SVI I: 102).

Curki □ *'Cürki̯ -of, f 'Cürkaj* m mn., mtn njiv v Filovcih; ime ohranja množinsko nar. obliko apelativa *cúrek* 'tok, izvir' < *curéti* 'počasi teči' (SVI I: 106).

Čatornja □ *'Čọ:tr̥nja -e, f 'Čọ:tr̥nji̯* ž, mtn njive pri Dajčevem mlinu v Serdici; ime ustreza izposojenki iz madž *csatorna* 'prekop, kanal, raka, žleb'.

Doblišče □ *'Do:u̯bliščе -a, v 'Do:u̯bliščі̯* s, mtn njiv v Krogu; krajevna pripona *-išče* kaže na izpeljavo imena iz hdn *Dobel*.

Mala čistina □ *'Ma:la 'čistina 'Ma:le 'čistine, na 'Ma:loj 'čistini̯* ž, mtn njive v Filovcih; v imenu se ohranja apelativ *čistína* 'površina v gozdu, ki ni porasla z drevjem ali grmovjem' (SSKJ 1995: 103).

Črete □ *Č'rẹte -ø, f Č'rẹtaj* ž mn., mtn njiv na Pertoči, v Ropoči, Večeslavcih in Filovcih ter mtn travnika v Večeslavcih; ime ustreza množinski obliki apelativa *čréta* 'močviren nižinski svet, porasel s travo in nizkim grmičjem', ki je pogosta toponimična baza v južnoslovanski toponomastiki (SVI I: 121).

Črnec □ *'Čr̥:nec -a, f 'Čr̥:nec̥i̯* m, hdn potoka (levi pritok Ledave) v Fikšincih, Ropoči in na Pertoči ter mtn njiv v Pertoči; ime posesti je v zvezi z vodnim imenom *Črnec*.

Črnice □ *Čr̥'ni:ce -ø, f Čr̥'ni:caj* ž mn., mtn njiv v Pertoči; v imenu se ohranja apelativ *črníca* 'črna zemlja' po barvi prsti.

Dnika □ *D'nika -e, na D'nik̥i̯* ž, mtn njive v Rogašovcih in Bakovcih ter mtn travnika v Bakovcih; ime ustreza apelativu *dníka* 'nižava', ki je razširjen po vzhodnem Štajerskem in v Prekmurju (ESSJ I: 105, pod geslom *dnò*).

Drvotan □ *Dr̥'vọtan -a, na Dr̥'vọtan̥i̯* m, mtn njiv v Filovcih; ime ustreza apelativu *drvotòn,* tudi *drvòton, drvòtan* 'prostor za cepljenje drv', kar je stara zloženka iz **drъvo-tonъ* 'tnalo' (ESSJ I: 118); na tem zemljišču, nekoč v lasti grofice, so zanjo pripravljali (cepili) drva.

Gajič □ *Ga'jič -a, v Ga'jič̥i̯* m, mtn njive v Pertoči; ime je manjšalnica k apelativu *gáj* 'zaščiten, gojen gozd, log' (ESSJ I: 136).

Gauge □ *'Ga:u̯ge, 'Ga:u̯k, na 'Ga:u̯gaj* ž mn., mtn travnika v Rogašovcih; v imenu se ohranja izposojenka iz nem. *Galgen* 'vislice'; na tem zemljišču je bilo nekoč morišče.

Gomblice □ *'Gọ:mblice/'Gọ:mbl̥ce -ø, v 'Gọ:mblicaj/'Gọ:mbl̥caj* ž mn., mtn njiv v Rogašovcih in Večeslavcih; ime je morda izpeljano iz nar. apelativa *gómbleg, gómblek* 'brezov cvet' (ESSJ I: 160), izposojenke iz madž. *gombolyag* 'krogla, klobčič'; mtn je verjetno nastal po značilni obliki zemljišča, ki je v primerjavi z okoliško parcelizacijo kroglaste oblike.

Gomila □ *Go'müla -e, na Go'mül̥i̯* ž, mtn njiv pri Sv. Juriju; ime ustreza knjiž. apelativu *gomíla* 'kup, kup prsti, grob'.

Gorice □ *Go'rice -ø, v Go'ricaj* ž mn., mtn vinograda na Pertoči; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *goríca* 'mala gora, najvišji trg v kraju; vinograd', manjšalnica na *-ica* iz *góra* (ESSJ I: 162, pod geslom *góra*).

Gosposko □ *Gos'pọcko, na Gos'pọckon* s, mtn njive v Serdici; ime izraža svojino in je izpeljano iz apelativa *gospód* 'fevdalni gospodar, plemič, župnik, meščan' (ESSJ I: 164); zemljišče je bilo nekdaj last graškega (nar. gračkega) grofa.

Gošče □ *'Go:u̯šče, v 'Go:u̯šč̥i̯* s, mtn gozda v Rogašovcih; v imenu se ohranja apelativ *góšča* 'gosta podrast, gozd'.

Grabe □ *G'råbe, v G'råbaj* ž mn., mtn travnika pri Sv. Juriju; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *grába* 'jarek, prekop' iz stvnem. *grabo*, srvnem. *grabe* (ESSJ I:167; SVI I: 192).

Grajka □ *G'ra:jka -e, v G'ra:jk̥i̯* ž, mtn njive v Nuskovi, Rogašovcih, Ropoči in na Pertoči ter mtn travnika na Pertoči; ime ustreza apelativu *grâjka* 'die Umzäung, ograja' (Plet. I: 243); najstarejši splošnoslovanski pomen glagola *gradíti*, ohranjen v *ogradíti, ográjati, ograjeváti,* je 'postavljati ograjo' (ESSJ I: 168).

Greblja □ *G'rebla -e, na G'rebl̥i̯* ž, mtn njive v Sotini; ime ustreza apelativu *gréblja* in je verjetno nastalo po značilni obliki zemljišča.

Gres □ *G'rẹ:i̯s -a, na G'rẹ:i̯s̥i̯* m, tpn zaselka na Pertoči, mtn njive v tem zaselku in mtn travnika v Večeslavcih; v imenu se ohranja apelativ *grés* iz srvnem. *grieʒ* 'pesek, prod, grobo mleto žito'; pomen 'pesek' je poznan samo na severovzhodu slovenskega jezikovnega prostora (ESSJ I: 175).

Gunje □ *'Günje, v 'Günjaj* ž mn., mtn travnikov v Filovcih; ime ustreza izposojenki iz madž. *dunyha* 'odeja' in je verjetno nastalo s prenosom zaradi gostote in mehkosti trave na tem zemljišču.

Hmelj □ *'Mẹ:i̯l -a, na 'Mẹ:i̯li̯* m, mtn njiv v Krogu; ime ustreza knjiž. ftn *hmélj* 'Humulus lupulus'.

Ilovica □ *'Ülojca -e, na 'Ülojci̯* ž, mtn njive v Rogašovcih; ime ustreza knjiž. apelativu *ílovica* 'težka, manj rodovitna prst iz gline, pomešane s peskom'.

Jolšje □ *'Džo:u̯ške -a, v 'Džo:u̯ški̯* s, mtn njive v Serdici in gozda v Rogašovcih, Večeslavcih ter Bakovcih; zbirno ime na *-je* iz nar. dnd za knjiž. *jélša* 'Alnus'; Bezlaj navaja (ESSJ I: 226, SVI II: 60), da sta obliki *olša* (< pslovan. **òlьša)* in *jelša* (< pslovan. **jèlьša*) sporadično razširjeni po vsem slovenskem ozemlju, prva zlasti na Koroškem, vzhodnem Štajerskem in v Prekmurju.

Jug □ *'Džuk, 'Džuga, v 'Džugi̯* m, mtn gozda v Filovcih; ime ohranja nar. obliko knjiž. apelativa *jùg* 'smer na nebu ali zemlji proti položaju sonca opoldne'.

Končec □ *'Kǫ̣nčec -a, na 'Kǫ̣nčeci̯* m, mtn njive v Nuskovi; ime je manjšalna oblika iz apelativa *kónec*.

Korbuljevec □ *Kr̥'bülovec, Kr̥'bülofca, f Kr̥'bülofci̯* m, mtn strnjenega gozda kroglaste oblike v Nuskovi in Serdici; v imenu se ohranja nar. apelativ *korbúlja* 'košara' iz srvnem. *korbe, korp* 'isto', kar je rom. izvora (ESSJ II: 67).

Kot □ *'Ko:u̯t -a, f 'Ko:u̯ti̯* m, cesta v Filovcih, ki pelje v zaselek Kot; ime ustreza apelativu *kót* 'manjše, ozko področje, predel'.

Kovranci □ *'Ko:u̯vranci̯ -of, f 'Ko:u̯vrancaj* m mn., mtn njiv v Krogu; ime ohranja množinsko obliko nar. zoon *kóvran* 'krokar, Corvus corax'.

Kračine □ *Kra'čine, Kra'či:n, f Kra'činaj* ž mn., mtn njiv v Ropoči in Krogu; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *kračína* 'kratkost'.

Kralješček □ *K'ra:leščeк -ščka, f K'ra:leščki̯* m, mtn gozda v Nuskovi; ime je tvorjeno ali iz atn ali apelativa *králj*; Bezlaj razlaga (SVI I: 298), da je osnova *králj* v toponomastiki zelo redka in da slovenska imena s to osnovo verjetno ne spadajo v isto vrsto kakor druga slovanska in nimajo enakega kulturnozgodovinskega pomena.

Krčevine □ *Kr̥'čǫ:jne -ø, na Kr̥'čǫ:jnaj* ž mn., mtn njiv v Dolnjih Slavečih in Večeslavcih; ime ohranja množinsko obliko knjiž. apelativa *krčevína* 'zemljišče, s katerega je odstranjeno grmovje, drevje, zlasti gozd', ki je razširjen zlasti v vzhodnem slovenskem jezikovnem prostoru (Štajerska, Dolenjska) (SVI I: 301).

Kugla tudi **Kugel** □ *'Kugla -e, na 'Kugli̯* ž tudi *'Kugeu̯ -gla, na 'Kugli̯* m, oron Sotinskega brega, 418 m visoke vzpetine na skrajnem severozahodu Sotine ob meji z Avstrijo, na katere južnem obrobju je kamnolom premkarbonskih skrilavcev; ime, nastalo po značilni obliki, ustreza izposojenki iz nem. *Kugel* 'krogla'.

Kugla 1 □ *'Kugla -e 1, na 'Kugli̯ 1* ž, mtn travnika na Sotinskem bregu v Sotini.

Pri Ledavi □ *Pr̥ 'Ledavi̯,* mtn njive v Serdici; ime je v zvezi z vodnim imenom *Lédava.*

Les □ *'Le:i̯s -a, v 'Le:i̯si̯* m, mtn gozda v Bakovcih in Krogu; v imenu se ohranja nar. oblika knjiž. apelativa *lés* < pslovan. **lě̑sъ* z domnevnim prvotnim pomenom *'zapuščeno, ne več obdelano zemljišče, na katerem je pognalo grmičevje' (SES 2003: 352).

Lešče □ *Leš'čẹ:i̯, v Leš'čẹ:i̯* s tudi *'Lešče, v 'Leščị̯* s, mtn njiv v Ropoči in Krogu; ime je tvorjeno iz dnd *léska* 'Corylus avellana' in zbirne pripone *-je*.

Log □ *'Lo:u̯k -ga, v 'Lo:u̯gi̯* m, mtn njiv v Filovcih; ime ustreza knjiž. apelativu *lóg* 'gaj, ravninski, nizek gozd'.

Loke □ *'Lọke -ø, v 'Lọkaj* ž mn., mtn travnikov v Ropoči; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *lóka* < cslovan. *lọka* 'dolina, travnik, zaliv' (ESSJ II: 148); ta osnova je pogosta v toponomastiki.

Lukovnjak □ *'Lükovnjak -a, v 'Lükovnjakị̯* m, mtn njiv v Krogu; ime je tvorjeno iz nar. ftn *lùk* 'Allium cepa' za knjiž. 'čebula'.

Metlika □ *Mek'lika -e, v Mek'likị̯* ž, mtn gozda pri Sv. Juriju; ime ustreza knjiž. ftn *metlíka* 'Chenopodium'.

Mlakače □ *Mla'kắče -ø, v Mla'kắčaj* ž mn., mtn zemljišč (njive, travniki) v Krogu; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *mláka*.

Mrlinšček □ *Mr̥'linščẹk -a, na Mr̥'linščẹkị̯* m, mtn njive v Kramarovcih in na Pertoči, mtn travnika v Kramarovcih ter mtn gozda v Večeslavcih; ime je tvorjeno iz apelativa *mrlína* 'das Aas' (Plet. I: 607); na teh zemljiščih ali v njihovi bližini so nekdaj pokopavali poginule živali.

Muzgi □ *'Mü:i̯zgi̯, v 'Mü:i̯zgaj* m mn., mtn njiv v Bakovcih; v imenu se ohranja nar. oblika knjiž. apelativa *múzga* 'močvirje, blato' (ESSJ II: 209, SES 2003: 426).

Nakel □ *'Na:keu̯ -kla, v 'Na:klị̯* m, mtn njive v poplavnem, nekoč z vrbovjem poraslem predelu ob Ledavi v Rogašovcih; Bezlaj (ESSJ II: 213, SVI II: 48) razlaga ime v povezavi z apelativom *nákla* 'tolmun', ki v slovenščini ne živi več, pač pa je še živ v srbohrvaščini (gl. Skok 1972: 500); prim. tudi nč. *nákel* 'močviren kraj, porasel z vrbovjem', *nákli* 'mlado vrbovje'.

Namet □ *'Na:met -a, na 'Na:metị̯* m, mtn njive ob nekdanji poljski poti v Filovcih; ime ustreza apelativu *namèt* 'pot, kolovoz, nastal z nametanjem zemlje' (Novak 1996: 81).

Mutina njiva □ *'Mu:tina n'jiva, 'Mu:tine n'jive, na 'Mu:tinị̯ n'jivị̯* ž, mtn njive v Rogašovcih; svojilni pridevnik je izpeljan iz izposojenke iz nem. *Mutti* 'mami'; to je parcela, podedovana po stari materi oz. ženski liniji.

Dolge njive □ *'Du:u̯ge n'jive, 'Du:u̯gij n'ji:f, na 'Du:u̯gij n'jivaj* ž mn., mtn njiv v Ocinju, Ropoči, Sotini, Filovcih in na Pertoči; ime ohranja enakoglasni knjižni apelativ *njíva* 'del zemljišča za gojenje kulturnih, krmnih rastlin'; Ilešič razlaga (1950: 38), da je *Dolga njiva* osrednje, morda najstarejše in najplodnejše polje v vasi.

Ograd □ *'Ọgrat, 'Ọgrada, na 'Ọgradi̯* m, mtn travnika na Pertoči, v Večeslavcih in Bakovcih ter mtn njive v Ropoči, Večeslavcih in Bakovcih; ime ustreza apelativu *ógrad* 'plot, ograja' (ESSJ I: 168).

Ogradice □ *'O:u̯gr̥ce -ø, v 'O:u̯gr̥caj* ž mn., mtn njiv v Serdici; v imenu se ohranja manjšalnica na *-ica* nar. oblike apelativa *ográda* 'ograjeno zemljišče'; Ilešič navaja (1950: 45), da se prvo polje tik za vasjo navadno imenuje *Ograde, V ogradah*.

Pašniki □ *'Pa:šnikị̯ -of, na 'Pa:šnikaj* m mn., mtn travnikov v Bakovcih; ime ohranja množinsko obliko apelativa *pášnik.*

Pesek □ *'Pe:i̯sek -ska, f 'Pe:i̯skị̯* m, mtn zemljišč (njive in travniki) na Pertoči; ime ustreza knjiž. apelativu *pések* in označuje značilno vrsto prsti.

Podložič □ *Podlo'žič -a, f Podlo'ži:i̯čį̊* m, mtn njiv in travnikov pod glavno cesto Ropča–Rogašovci na Pertoči; predložno ime vsebuje manjšalnico k apelativu *lóg* 'gaj, ravninski, nizek gozd' in pripono *-ič*.

Polja □ *'Po:u̯la, f 'Po:u̯laj* s mn., mtn njiv v Bakovcih in Krogu; v imenu se ohranja množinska oblika apelativa *pólje*.

Poseka □ *'Pọsika -e, na 'Pọsikį̊* ž, mtn opuščenega, z akacijami zaraščenega zemljišča ob meji s Sv. Jurijem v Rogašovcih, kjer so bile nekdaj njive; ime ustreza apelativu *poséka* 'golo mesto v gozdu; živa meja' (ESSJ III: 221, pod geslom *seči II*).

Posestvo □ *Po'šẹ:stvo -a, na Po'šẹ:stvį̊* s, mtn njiv v državni lasti ob meji z Avstrijo v Fikšincih in Ocinju (tu nekdaj pašniki) ter mtn vinogradov v Kramarovcih; ime ustreza apelativu *posésтvo* < **posẽstъ* 'kar je zasedeno, zavzeto, pridobljeno v last' (SES: 548).

Prelogi □ *P'rẹ:i̯logį̊ -of, f P'rẹ:i̯logaj* m mn., mtn njive v Filovcih; ime ohranja množinsko obliko apelativa *prélog* 'zemljišče v prahi, opuščena kulturna tla; jasa v gozdu, prehod skozi plot' (ESSJ III: 111).

Na prodih □ *Na pro'da:j,* mtn gozda v Bakovcih in Krogu; v imenu se ohranja apelativ *pród* 'grušec, naplavina; mivkasto obrežje' (ESSJ III: 125); nekoč poplavno območje Mure s pogostimi nanosi kamenja.

Pusta □ *'Pu:sta -e, f 'Pu:stį̊* ž, tpn zaselka v Večeslavcih in mtn njiv v tem zaselku; ime ustreza apelativu *pústa* 'neobdelana zemlja', ki ga Bezlaj izvaja iz osnove **pûstъ* 'neobljuden, nerodoviten, zapuščen' (SVI II: 127).

V puščah □ *F 'püščaj*, mtn njive v Večeslavcih; v imenu se ohranja nar. oblika apelativa *púšča* 'neobdelana zemlja' (ESSJ III: 137, pod geslom *pustíti*; SVI II: 128, 129).

Rajse □ *'Ra:jse -ø, v 'Ra:jsaj* ž mn., tpn zaselka in mtn njiv ter travnikov v tem zaselku v Nuskovi; ime je izpeljano iz priimka *Rájsar.*

Rakitje □ *Ra'kitke -a, v Ra'kitkį̊* s, mtn njive v Filovcih; zbirno ime na *-je* je tvorjeno iz dnd *rakíta* 'Salix aurita'.

Rastika □ *Ras'tika -e, v Ras'tikį̊* ž tudi *'Ra:stika -e, v 'Ra:stikį̊* ž, mtn gozda v Sotini; ime ustreza apelativu *rastíka* 'rastlina, trava' (ESSJ III: 152, pod geslom *rásti*).

Pod reberjem □ *Pod reber'džọ:n*, mtn njive v Ropoči in gozda na Pertoči; v imenu se ohranja apelativ *réber* 'nagnjen svet, strmina'.

Segeš □ *'Segeš -a, f 'Segešį̊* m, mtn zemljišč v Ropoči; ime ustreza izposojenki iz madž. *szög, szeg* 'kot, žebelj'.

Siget □ *'Siget -a, f 'Sigetį̊* m, mtn gozda v Bakovcih, obdanega z Muro in njenim rokavom; ime ustreza izposojenki iz madž. *sziget* 'otok'.

Šarice □ *Ša'ri:ce -ø, f Ša'ri:caj* ž mn., mtn travnikov v Dolnjih Slavečih med vaškim potokom in glavno cesto Motovilci–Kuzma; v imenu se ohranja množinska oblika manjšalnice na *-ica* k ftn *šár* 'Carex sp.', kar Bezlaj izvaja iz srvnem. *sâr* < *saher, sacher* 'močvirska trava, trst, rogoz' (ESSJ IV: 10).

Veliki štuk □ *'Veu̯kį̊ š'tük, 'Veu̯koga š'tüka, na 'Veu̯kon š'tükį̊* m, mtn njiv v Serdici; v imenu se ohranja izposojenka iz nem. *Stück* 'kos'.

Tabla □ *'Ta:bla -e, f 'Ta:blį̊* ž, mtn njiv v Filovcih; ime ustreza apelativu *tábla* 'plošča, široka deska' iz srvnem. *tavala, tabala* 'plošča, tabla, slika, miza'; beseda je rom. izvora (ESSJ IV: 144); mtn je verjetno nastal po značilni obliki zemljišča.

Tali □ *'Ta:lị̯ -of po 'Ta:laj* m mn., mtn gozda v Filovcih; ime ustreza izposojenki iz nem. *Teil* 'del'.

Tiloš □ *'Tiloš -a, f 'Tilošị̯* m, mtn njiv v Filovcih; ime ustreza apealtivu *tìloš* 'mlad gozd' iz madž. *tilos* 'ograda, ograjeno mesto', kar je iz *tilt* 'prepovedati', torej 'gozd, v katerem je prepovedano loviti in sekati' (ESSJ IV: 181).

Topolšček □ *To'pọ:lščẹk -ščeka, f To'pọ:lščekị̯* m, mtn njive in gozda v Ropoči; ime je izpeljano iz dnd *tôpol* 'Populus'.

Dolgi travniki □ *'Du:gi̯ t'ra:vnikị̯, 'Du:gi̯ t'ra:vnikof, v 'Du:gi̯ t'ra:vnikaj* m mn., mtn travnikov v Rogašovcih;[4] ime vsebuje apelativ *trávnik*.

Srednji travniki □ *S're:i̯gnji̯ t'ra:vnikị̯, S're:i̯gnjij t'ra:vnikof, f S're:i̯gnjij t'ra:vnikaj* m mn., mtn travnikov ob vaškem potoku v Dolnjih Slavečih.

Trate □ *T'ra:te -ø, na T'ra:taj* ž mn., mtn travnikov na Pertoči; v imenu se ohranja apelativ *tráta* 'z nizko travo porasla površina' iz srvnem. *trat* 'pašnik', bav. nem. *Trat* 'praha' (ESSJ IV: 214).

Trebež □ *T're:i̯beš, T're:i̯beža, f T're:i̯bežị̯* m, mtn njiv na Pertoči, v Rogašovcih in Filovcih ter mtn gozda v Krogu; ime ustreza knjiž. apelativu *trébež* 'krčenje (gozda), rovt, krčevina' (ESSJ IV: 217, pod geslom *trébiti*, SVI II: 270).

Trnje □ *'Tr̥nje -a, f 'Tr̥nji̯* s, mtn njiv in travnikov v Bakovcih; zbirno ime na *-je* iz nar. dnd *tŕn* 'Robinia pseudoacacia'.

Vaščina □ *'Veščina -e, na 'Veščinị̯* ž, mtn zemljišč ob potoku Lukaj v Gornjih Slavečih ter mtn travnika v Rogašovcih in Bakovcih; ime je s pripono *-ina* tvorjeno iz pridevnika *váški,* nanašajočega se na zemljišče, ki je bilo nekoč vaško, v nikogaršnji lasti.

Vrbje □ *'Vr̥bdže -a, v 'Vr̥bdžị̯* s, mtn gozda v Bakovcih in Krogu; zbirno ime na *-je* iz dnd *vŕba* 'Salix'.

Založe □ *'Za:lože, 'Za:loš, v 'Za:ložaj* ž mn., tpn protestantskega zaselka v Nuskovi in mtn njiv v tem zaselku; ime, ki vsebuje apelativ *lóg,* ki pri protestantih v 16. stol. pomeni 'silva' (ESSJ II: 147), je tvorjeno s predpono *za-* in pripono *-je.*

Zapasike □ *Za'påsike -ø, v Za'påsikaj* ž mn., mtn njiv v Filovcih; v imenu se ohranja apelativ *poséka* 'golo mesto v gozdu, živa meja, goščava' (ESSJ III: 221, pod geslom *séči II*).

Žabnjek □ *'Ža:bnjek -a, v 'Ža:bnjekị̯* m, mtn travnika ter hdn v Krogu; v imenu je ohranjen zoon *žába* 'Anura'.

Primerjava med občnoimenskim besedjem, ki označuje zemljepisne pojme, zapisanim v Pleteršnikovem slovarju in SSKJ, ter zbranimi imeni kaže, da nekateri polastnoimenjeni apelativi v sodobnem knjižnem jeziku niso več živi in so tudi v prekmurskem narečju ohranjeni le še kot lastna imena. Zbrana imena so zvečina izvorno slovenska, v podstavi nekaterih pa so tudi v časovno različnih jezikovnozgodovinskih obdobjih prevzete besede iz stičnih jezikov (iz/prek nemščine in madžarščine).

[4] Sinonim *Veliki travniki.*

Jezikovne značilnosti ledinskih imen ter njihova tipologija

Obravnavano področje se uvršča h goričkemu in ravenskemu[5] podnarečju prekmurskega narečja panonske narečne skupine, kar se kaže tudi v glasoslovnih in oblikoslovnih značilnostih zbranih imen. Narečnost na glasoslovni ravnini se kaže v odrazu *ü* za *u* in *i* v položaju pred *l: 'Bükovje, 'Cürkį̊; Go'müla, 'Ülojca*, v odrazu *ö* za *u* v položaju za ustničnikom in pred *r: 'Mö:ra,* odrazu *u* za *u̯: 'Du:u̯ge n'jive, e:i̯* za dolgi *jat: B're:i̯k, 'Pe:i̯sek* in *o:u̯* za dolga *o* in *o̯: 'Po:u̯la; 'Ko:u̯t*; staroakutirani *a* v zadnjem in nezadnjem besednem zlogu je ostal kratek in zaokrožen: *Mla'kåče,* nenaglašeni *i* pa je lahko nastal tudi iz nenaglašenega *ě*: *Ci'lina, 'Pọsika.* V zapisanih imenih je *-lj-* otrdel v *-l-: K'ra:lešček, -nj-* je ohranjen: *'Mu:tina n'jiva*, enako tudi skupina *-šč-*: *M'li:nščica, Mr̥'linšček. V* v položaju pred nezvenečim nezvočnikom ter na koncu besede izgubi zven in se premenjuje s *-f-: F 'püščaj, 'Cürkof, -j-* se v položaju pred zadnjimi samoglasniki izgovarja kot *dž: 'Džuk,* v položaju pred sprednjimi samoglasniki pa kot *g: Borov'gẹ:, 'Cirge* ali *k* (v položaju za nezvenečim soglasnikom): *Ra'kitke,* redko *dž: 'Vr̥bdže.* Prim. še: *-vi- > -j-:'Ülojca,* redko *-l > -u̯: 'Kugeu̯, 'Na:keu̯, -dn- > -gn-: S're:i̯gnji̯ t'ra:vniki̯, -tl- > -kl-: Mek'lika, x ~ j ~ ö: na T'ra:taj; 'Mẹ:i̯l* 'hmelj'. Narečnost na oblikoslovni ravnini se kaže v končnici *-i* v mest. ed. m. sp.: *na B're:i̯gi̯,* v posplošeni mestniški množinski končnici *-aj (< -ax): f Č'rẹtaj*; v zapisanih imenih ni preglasa *-o-* v *-e-* za soglasniki *c, j, č, ž, š.*

Zbrana zemljepisna imena so enobesedna, in to samoedninska, npr.: *Ber'li:n, D'nika, Ga'jič, 'Ọgrad, 'Pu:sta*, ali samomnožinska, npr. *Č'rẹte, 'Gọ:mblice, Kr̥'čọ:jne, 'Mü:i̯zgi̯, 'Ša:rice,* saj se nanašajo na zemljepisni objekt, pojmovan kot celoto,[6] ter večbesedna. Enobesedna so netvorjena, npr. *B're:i̯k, 'Ga:u̯ge, Go'müla, G'rẹ:i̯s, 'Kugla, 'Na:keu̯*, ali tvorjena: (a) izpeljanke z moškospolskimi, ženskospolskimi in srednjespolskimi priponami: *-ec: 'Čr̥:nec, -ež: T're:i̯beš, -ič: Ga'jič, -šček: To'pọ:lšček, -ešček: K'ra:lešček, -evec: Kr̥'bülovec, -njek:'Ža:bnjek, -ovnjak: 'Lükovnjak, -ö: 'Ọgrat; -a: 'Pu:sta, -ja: 'Go:u̯šča, -ka: G'ra:jka, -ica/-ice: Čr̥'ni:ce, Š'ari:ce, -ina/-ine: Ci'lina, 'Veščina, Kra'čine, -ika: 'Ra:stika/Ras'tika, -lja: G'rebla, -ev-ine: Kr̥'čọ:jne; -je: 'Cirge, 'Džo:u̯ške*, *-ovje: Borov'gẹ:, 'Bükovge, -išče: 'Do:u̯bliščе;* (b) izpeljanke iz predložne zveze: *Podlo'žič, 'Za:lože;* (c) konverzija/posamostaljeni pridevniki *Gos'pọcko.* Večbesedna imena so: (1) samostalniške besedne zveze s pridevniškim določilom: (a) kakovostni pridevnik + samostalnik: *'Du:gi̯ t'ra:vniki̯, 'Ma:la 'čistina, 'Veu̯ki̯ š'tük,* (b) svojilni pridevnik na *-ov, -in* + samostalnik: *'Vr̥tičova 'ba:jna, 'Mu:tina n'jiva;* (c) izprislovni vrstni pridevnik na *-nji* (izraža lego): *S're:i̯gnji̯ t'ra:vniki̯;* (2) besedne zveze iz samostalnika in predloga: *F 'püščaj*, *Na pro'da:j, Pod reber'džọ:n.*

Glede na motivacijsko podstavo je zbrana imena mogoče razvrstiti v več pomenskih skupin. Navadno se je namreč polastnoimenilo občno besedje, ki označuje: (1) namembnost, izrabo zemljišča: *Ci'lina, 'Pa:šniki̯, 'Po:u̯la, P'rẹ:i̯logi̯, T'ra:te,* (2) naravne objekte v bližini: *Pr̥ 'Ledavi̯, Za'påsike* (< za poseko 'za živo mejo'), (3) umetne objekte v bližini: *Pr̥ 'cirkvi̯*, (4) oblikovanost površja: *B're:i̯k, Go'rice, G'råbe,*

[5] To podnarečje se govori tudi v Filovcih (Koletnik 2007: 237–239), ki geografsko sicer ležijo na Dolinskem.

[6] Glej A. Šivic Dular (1988: 231).

'Kugeu̯, 'Kugla, Pod reber'džǫ:n, (5) kakovost zemljišča: *F 'Püščaj, 'Pe:i̯sek, 'Pu:sta,* (6) vrsto, značilnost tal: *Č'rẹte, D'nika, G'rẹ:i̯s, 'Mü:i̯zgi̯, 'Na:keu̯, 'Ülojca,* (7) način kultiviranja zemljišča: *Kɽ'čǫ:jne, Po'šẹka, T're:i̯beš,* (8) razsežnosti in razmerja v prostoru: *'Veu̯ki̯ š'tük; S're:i̯gnji̯ t'ra:vniki̯; 'Du:u̯ge n'jive, Kra'čine; 'Ko:u̯t,* (9) rastline: *Borov'gẹ:, 'Bükovge, 'Cirge, 'Džo:u̯ške, Leš'čẹ:i̯, 'Lükovnjak, Ra'kitke, 'Ša:rice, To'pǫ:lšček, 'Vɽbdže*, (10) živali: *'Ko:u̯vranci̯, 'Ža:bnjek,* (11) barvo: *'Čɽ:nec, Čɽ'ni:ce,* (12) nekdanjo poljsko razdelitev: *G'ra:jka, 'Ọgrat, 'O:u̯gɽce.* Zemljišča so poimenovana tudi po pripadništvu ali lastništvu: *Gos'pọcko, 'Vɽtičova 'ba:jna* (nekdanji ali sedanji lastniki, ki so dali zemljišča v najem ali zakup); *'Mu:tina n'jiva* (poimenovanje po lastništvu bližnjih sorodnikov); *'Veščina* (zemljišče, ki je nekoč pripadalo vasi); poimenujejo se tudi po razparceliranosti tal: *'Kugla 1, 'Ta:li̯,* obliki: *'Gọ:mblice, G'rebla, Kɽ'bülovec,* nekdanjih dogodkih ter rabi: *Dɽ'vọtan, 'Ga:u̯ge, Mɽ'linšček*, nekaj pa je tudi poimenovanj v povezavi z vodo: '*Cürki̯, Mla'kåče.*

Sklep

Ledinska imena so tesno povezana z zgodovinskimi, družbenimi, geografskimi in naravoslovnimi značilnostmi okolja. Zaradi spreminjajočega se načina življenja, opuščanja kmetovanja in vse manjše navezanosti ljudi na zemljo hitro tonejo v pozabo. Danes jih dobro poznajo le še govorci najstarejše generacije, govorci mlajše generacije pa sploh ne več, zato bi jih bilo potrebno čim prej zbrati, dokler je to še mogoče.

Krajšave

atn – antroponim, bav. – bavarsko, cslovan. – cervenoslovansko, dnd – dendronim, ime drevesa, ESSJ – Bezlajev Etimološki slovar slovenskega jezika, ftn – fitonim, rastlinsko ime, gl. – glej, hdn - hidronim, vodno ime, knjiž. – knjižno, lat. – latinsko, madž. – madžarsko, mtn – mikrotoponim, ledinsko ime, nar. – narečno, nč. – novočeško, nem. – nemško, ornit – ornitonim, ptičje ime, oron – oronim, ime vzpetine, Plet. – Pleteršnikov Slovensko-nemški slovar, prim. – primerjaj, pslovan. – praslovansko, rom. – romansko, SES - Snojev Slovenski etimološki slovar, sln. – slovensko, srvnem. – srednjevisokonemško, SSKJ – Slovar slovenskega knjižnega jezika, stvnem. – starovisokonemško, SVI – Bezlajeva Slovenska vodna imena, tpn – toponim, naselbinsko ime, zoon – zoonim, živalsko ime

Literatura

France Bezlaj, 1956, 1962*: Slovenska vodna imena* I, II. Ljubljana: SAZU.

– – 1976, 1982, 1995, 2005: *Etimološki slovar slovenskega jezika* (A–J; K–O; P–S, Š–Ž). Ljubljana: Mladinska knjiga.

Dušan Čop, 2002: Gorska, terenska (ledinska) in vodna imena v Sloveniji. *Jezikoslovni zapiski* 8/2. 93–108.

Metka Furlan, 2007: K etimologiji toponima *Mi'rišče* »zaselek v Krajevni skupnosti Hotiza«. *Jezikoslovni zapiski* 13/1–2. 159–168.

Svetozar Ilešič, 1950: *Sistemi poljske razdelitve na Slovenskem*. Ljubljana: SAZU.

Vlado Klemše, 1988: Ledinska imena na doberdobskem Krasu. *Doberdob včeraj in danes.* V Doberdobu: Kmečko-obrtna hranilnica. 431–435.

Mihaela Koletnik, 2004: Ledinska imena v Rogašovcih. *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*. Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece in SD Slovenije. 181–193.
– – 2006: Ledinska imena v Ivanjcih. *ČZN* 77/1. 132–142.
– – 2007: Krajevna imena v izbranih naseljih občine Rogašovci. *Razprave – Dissertationes* XX. Ljubljana: SAZU. 95–114.
– – 2007: Mikrotoponimi v Filovcih. *Studia Slavica Savariensia 1–2*. 237–252.
Viktor Majdič, 2004: Ledinska imena zahodnega dela občine Šentjur pri Celju. *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*. Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece in SD Slovenije. 170–180.
Anton Melik, 1963: Potek poselitve v luči krajevnih imen. V: *Slovenija I.* Ljubljana: Slovenska Matica. 307–308.
Pavle Merkù, 2006: *Krajevno imenoslovje na slovenskem zahodu.* Ljubljana: ZRC SAZU.
Ludvik Olas, 1988: Dolinsko. V: *Enciklopedija Slovenije* 2. Ljubljana: Mladinska knjiga.
Maks Pleteršnik, 2006: *Slovensko-nemški slovar*. Ur. Metka Furlan. Ljubljana: ZRC SAZU.
Vincenc Rajšp, Aleksandra SERŠE, 2001: *Slovenija na vojaškem zemljevidu* 1763–1787. Opisi, 7. zvezek. Ljubljana: SAZU.
Drago Perko, Milan Orožen Adamič, ur., 1998: *Slovenija, pokrajine in ljudje.* Ljubljana: Mladinska knjiga.
Bela Sever, 1996: Ravensko. V: *Enciklopedija Slovenije* 10. Ljubljana: Mladinska knjiga. 97.
Petar Skok, 1971–1973: *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* 1–3. Zagreb: JAZU.
Slovar slovenskega knjižnega jezika, 1995. Ljubljana: DZS.
Marko Snoj, 2003: *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Modrijan.
Marija Stanonik, 2004: Iz pokušine krajevnih in ledinskih imen na Žirovskem. *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*. Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece in SD Slovenije. 210–224.
Hildegard Striedter Temps, 1963: *Deutsche Lehnwörter im Slovenischen.* Berlin: Osteuropa-Institut Berlin, Berlin-Dahlem.
Matej Šekli, 2006: Strukturni tipi ledinskih imen v kraju Livek in njegovi okolici. *Jezikovna predanost: akademiku prof. dr. Jožetu Toporišiču ob 80-letnici*. 477–491.
– – 2007: Ljudskozemljepisno izrazje v topoleksemih ledinskega imenja na Livškem. *Razvoj slovenskega strokovnega jezika.* Ljubljana: Filozofska fakulteta. 515–530.
Alenka Šivic-Dular, 1988: Besedotvorne vrste slovenskih zemljepisnih imen na gradivu do leta 1500. *Obdobja 10*: *Srednji vek v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi*. 229–244.
– – 1988/89: Temeljna načela pri pisanju slovenskih zemljepisnih imen. *Jezik in slovstvo* 34/1–2. 3–14.
Jožica Škofic, 1998: Mikrotoponimi v Kropi in bližnji okolici. *Jezikoslovni zapiski* 4. 47–71.
– – 2004: Zemljepisna lastna imena na Dobravah med dolinama Lipnice in Savne. *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*. Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece in SD Slovenije. 60–73.
Silvo Torkar, 2003: K nastanku in pomenu nekaterih zemljepisnih imen v Baški dolini. *Slavistična revija* 51/4. 429–442.
Drago Unuk, 1996: Ledinska imena na Gomili pri Kogu. *Borkov zbornik*. Maribor: SD. 105–112.
– – 1999: Ledinska imena v Porabju. *Az anyanyelv a kétnyelvűségben*. Maribor: Egyetem Pedagógiai Kara Magyar intézete; Lendva: Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet. 122–129.
– – 2004: Zemljiška imena v Črešjovi grabi in Strmcu (Stoperce v Halozah). *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena*. Maribor: Društvo Pleteršnikova domačija Pišece in SD Slovenije. 194–201.

Ivan Zelko, 1982: *Historoična topografija Slovenije. Prekmurje do leta 1500.* Murska Sobota: Pomurska založba.
– – 1985: Prekmurska ledinska imena – in primerjava s panonskoslovenskimi. *Slavistična revija* 33/4. 459–465.
– – 1996: *Zgodovina Prekmurja*. Murska Sobota: Pomurska založba.

Summary

On Prekmurje Micro-Toponymy

The article presents a selection of micro-toponyms, collected in 16 locations in Prekmurje. They reflect all phonological and morphological features of the Prekmurje dialect. With respect to the derivational base, the toponyms can be categorized into several semantic groups. Common lexicon that was converted into names denotes: (1) purpose, use of land: *Ci'lina,* (2) natural objects in the vicinity: *Pɤ 'Ledavi̯,* (3) man-made objects in the vicinity: *Pɤ 'cirkvi̯*, (4) configuration of the surface: *B're: k, Pod reber'džǫ:n,* (5) quality of land: *'Pe: sek, 'Pu:sta,* (6) type, character of soil: *Č'rɛ̨te, D'nika* (7) method of cultivation of land: *Kɤ'čǫ:jne, , T're: beš,* (8) extensiveness and relations in space: *'Du:ge n'jive, 'Ko:u̯t,* (9) plants: *Borov'gɛ̨:, 'Džo:úške,* (10) animals: *'Ko:úvranci̯, 'Ža:bnjek,* (11) color: *'Čɤ:nec, Čɤ'ni:ce,* (12) former division of fields: *G'ra:jka, 'Ǫgrat.* Pieces of land are also named according to affiliation or ownership: *Gos'pǫcko, 'Mu:tina n'jiva, 'Veščina*; apportion of land: *'Kugla 1*; shape: *'Gǫ:mblice, G'rebla*; former events and use: *Dɤ'vótan, 'Ga:u̯ge, Mɤ'linščɛk*; some names are related to water: '*Cürki̯, Mla'kače.*

While most of the names are of Slovene origin, some bases contain words borrowed from contiguous languages in various periods of linguistic history. Due to changes in lifestyle, discontinuation of farming, and ever decreasing attachment to the land, micro-toponyms are rapidly falling into oblivion, hence the pressing need for their recording while it is still possible.